

Továbbra is tartom azt az elvet, hogy nem foglalkozom már körlevelek küldözgetésével, de a tisztesség kedvéért szétküldöm a beérkezett észrevételeket a teéljesség minden szándéka nélkül.

A körlevél a fantasztikus ázsiai Hominida-leletekből indult el, úgy tűnik az Emberiség bölcsője Ázsiában ringott. Ezzel kapcsolatban bejött Kína, márminthogy az Emberiség Jövőjének bölcsője is Ázsiában ring. Nehéz cáfolni, de vitatható - persze.

Előzőekben írtam valahol, hogy Kína visszaveszi az 500 éve a "fehér emberrel" szemben elvesztett politikai, gazdasági, kulturális vezető szerepét. Ez nyilvánvaló jelenség. Pláne, ha hozzátesszük azt is, hogy 2050-ben a világgazdaságban(GDP total) már India lesz a Második .....! Az élmezőny így fog akkor kinézni:

1. Kína, 2. India, 3. USA, 4. Brazília(!), 5. Indonézia(!) 6. Japán,
7. Oroszország, 8. Németország (forrás: "Futures"), 9. Dél-Afrika(!)
10. Franciaország. (nagyon más világ lesz az, mint a mai ....)

Kína a Mao-féle forradalommal nagyon "bejött", nagy zűr volt az, de elengedhetetlen előfeltétel volt ahhoz, hogy mindenidők legegységesebb Kínája jöjjön létre. N.B.:Kína történelme Csin-Si-Huanti óta a Birodalom széteséseinek és újraszerveződéseinek ciklusaiból áll. (v.ö. MASPERO)
A kínai történelemben nincsenek az európai történelemmel összevethető analógiák! Az egyes ciklusokat hihetetlen brutális forradalmak választják el egymástól!

Bercinek a "kommunizmus" definíciójáról: Nem tudok jobbat mint az etimológizáló definiálást.: közösségiség vagy valami ilyesmi. Merő idealizmus, ilyen társadalom soha nem jött létre, még Kínában sem, lehet, hogy ott jutott el legközelebb hozzá.

Szeretettel: Csaba

Miklóssy Endre pontosító észrevételei.

Ha már Kínáról van szó, eszembe jut Kung Fu-Cse mondása : "Minden kormányzás alapja a szavak helyes használata." Így hát Berci tiltakozásának helyt adva, pontosítanám a "kommunista katyvasz" kifejezést. Ezt én a Mao elnök által hátrahagyottakra értettem, mivel ő a kommunista ideológiára hivatkozó hatalmánál fogva tehette ezeket. A két legjelesebb közülük a Nagy Ugrás volt, a világtörténelem legnagyobb éhhalálával, valamint a Nagy Kulturális Forradalom, az ősi kultúra megsemmisítésével és a még meglévő társadalmi kohézió szétverésével. A pusztulás pereméről az óriási országot a reformerek hozták vissza, nem kis részben abból az anyagból, amit éppen minálunk tanultak. Beszéljünk hát magyarul és magyarokról, Kína itt csak mint "referenciaország" érdekelt engem. Néhány statisztikai tényszám :

GDP/fő, folyó dollárban	1991	1994	2011
Kína		370	5413
Magyarország	4230		11400

Egy rövid összehasonlító-értelmező táblázat a két ország ezalatt folytatott gazdaságpolitikájáról

KÍNA Munkát adni az embereknek

MAGYARORSZÁG Fel kell számolni a munkahelyeket

KÍNA Tőkét kell bevonni és felhalmozni a gazdaságba

MAGYARORSZÁG Ki kell síbolni a pénzt az országból

KÍNA Államilag kézben kell tartani a folyamatokat

MAGYARORSZÁG A multiknak kell a gazdaságunkat szabályozni

KÍNA Exportálni kell

MAGYARORSZÁG Importálni kell

KÍNA Támogatni a vállalkozói készséget

MAGYARORSZÁG Büntetni és akadályozni a vállalkozási készséget

KÍNA Üldözni a korrupciót

MAGYARORSZÁG Támogatni kell a korrupciót

A "kommunizmus" szó pontosítása : politikailag egyszemélyes diktatúra, amely a nép politikai értetlenségére hivatkozik. Ideológiailag a jövő boldog társadalom ígéretére támaszkodik. gazdaságilag pedig állammonopolista kapitalizmus, amely a gyors fejlődésre hivatkozik
A "kommunista" ebben az értelemben az a bennfenntes, aki a változó politikai és gazdasági körülmények között is képes megőrizni a hatalmát (ezt én magától Kovács Lászlótól hallottam, tehát fogadjuk el).

A "kommunista" szót azért nem kell letagadni, mert arra utal, honnan örökölte mindezt, amint mondjuk a grófi címet sem szokás letagadni. Mindazonáltal van bennem némi bizonytalanság, mert ismerem eszmehű és korlátolt, ám tisztességes kommunistákat, és ugyanakkor fenékig züllött polgári, dzsentri, arisztokrata származékokat, akik bár sohasem voltak tagjai az állampártnak, mégis oroszlánrészük volt Magyarország fentebb vázolt elpusztításában.

A személyes felelősség elsődlegesen azzal szemben lép fel, akitől a megbízást kapjuk, tehát mondjuk egy esztergályos a jó munkájáért az üzemvezetőnek felelős, egy beosztott hivatalnok a főnökének, egy választott politikus elvileg a választóinak, gyakorlatilag azoknak az erőknek, amelyek a megválasztását lehetővé tették.

E felelősségek érvényesíthetősége, szankcionálhatósága bonyolult

társadalmi-közhatalmi kérdés, bele nem mehetek itt. Csak annyit, ha már Kínával kezdtük, hogy a hagyományos kínai, és általában a keleti gondolkodásmóda felelősséget a konkrét esetek vizsgálata alapján határozza meg, a nyugati gondolkodási mód pedig egy jogi paragrafusokba öntött formalizmushoz méri.

Az első esetben mindig etikai mérlegelés az alap, a másodikban viszont ez attól függ, milyen alapozású maga a jogrend. A jelenleg divatos jogpozitivizmus például elveti az etikai mérlegelést, mivelhogy az szerinte esetleges, szubjektív. "Nem beszélhetünk igazságosságról, csak törvényességről" - mondta Alkotmánybíróságunk, majd Köztársaságunk hajdani elnöke.

A magyar gazdaság húszéves fejlődésének alapjait összefoglaló kis kimutatásban minden lépés szigorúan „jogszerű” volt. "Miazhogy! Nagyonis!" idézhetném itt minapi miniszterelnökünket.

2012.06.30. 19:59 keltezéssel, Csaba Detre Gmail írta:

Kedves Berci!

Elnézésemet kérem, hogy az utóbbi időkben nem reagáltam a körlevél-hozzászólásaidra. Ennek elsődleges oka a nagy meleg, amely dögledező régi számítógépemet kikezdi. Szegény mint egy traktor zúg, úgy érzem bármelyik pillanatban felrobban. Másodszor pedig az, hogy amióta nyugdíjas alapító elnöki h.c. címemet felvettem, nagy megkönnyebbüléssel nem körlevelezem, már nem hivatalból elrendelt feladatomból. Aktív korombeli tapasztalatom az volt, hogy minden vitaköri körlevél végül belefűlt a napi politikába. A napi politika olyan, mint a fegyver a háborúban, biztos, hogy ott elsül. Ha valaki a körleveleket átirányította egy provokatív aktuálpolitikai témára, akkor biztosan kap éleshangú

válaszokat, így sikeresen steigerolta a témát.

Az alábbi körlevél jámbor paleoantropológiai témaként indult, aztán aktuálpolitizálódott, nyilván Kína bevonása folytán. Még nagyobb baj volt, hogy több szádra is szakadt, az egyik szál valami teljesen rejtélyes módon eljutott Steiger Kornél filozófus barátunkhoz, aki igen élesen reagált rá. (Ez most nem az a körlevél-szál.) A S.K.-ral való sok évtizedes jó viszonyunkat prioritásnak tartom, korunk kiemelkedő magyar filozófusa.

Ami Kínát illeti: A legnépesebb ország elképesztő gazdasági-politikai erőtorése egyszerűen azt jelenti, hogy 500 év után visszaveszi az első helyet, amelyet elveszített a Ming-dinasztia végén. Felhasználja az európai "gazdasági-technikai-tudományos forradalom" tapasztalatait, ami folytán néhány évszázadra háttérbe szorult, de ugyanígy az európai gazdasági-politikai történések tapasztalatait is, mint pl. a kommunista rendszereket is, amelyekből hozzágyúrva az ősi kínai rendszereket is, önálló kínai gazdasági politikai rendszert alakított ki. Kína 500 év után megint Kína, mint a múlt a jelen és a jövő fantasztikus ötvözete. Az Emberiség leghosszabb kontinuus kultúrájának megkapó jele az is, hogy a különféle úrkutatási programokat az ősi istenségekről mevezik el, mint az ürállomás neve is mutatja, "Isteni égi szekér", a Hold-szonda "Hold-istennő" névre hallgat. Ez nem "kommunista-katyvasz", hanem egy lenyűgöző kultúra megnyilvánulásai.

Én ezzel ezt a körlevél-szakaszt lezárom, folytassa aki ezt tovább bírja komputerrel meg idővel.

Szeretettel: Csaba

Kedves Bandi, Csaba és Vitakör!

Nem tudok belenyugodni abba, hogy nem válaszoltok arra a levelémre, amelyben a „kommunista” szó értelmét firtatom. („kommunista slamasztika”) Ha bárkit megsértettem ezekkel a sorokkal, attól bocsánatot kérek. Viszont meggyőződésem szerint nem volna szabad olyan szavakat használnunk, amelyre nézve nem tisztázzuk tökéletesen, mit értünk alatta. Ez felelősségvállalás kérdése, a felelősségvállalás alapfeltétele. Rettenetesen fontos igazságok sikkadhatnak el. Ha a „kommunista” szó meghatározása kényes, politikai töltetű dolog, akkor ne éljünk vele! Kisebb kár ér minket. Beszéljünk másról! A szavaink értelméért azonban mindig vállaljuk a felelősséget!

Változatlan barátsággal üdvözlök mindenkit. Berci

Kedves Bandi és Mindnyájan!

Ha beszélni akarunk egymással, ha valamit tényleg meg akarunk beszélni, tisztáznunk kell a szavak értelmét. Mi az, hogy kommunista slamasztika, amiből ki kellett volna, vagy ki kellene másznunk. A kommunista szó itt nyilván nem ugyanazt jelenti, mint eredetileg abban a kifejezésben, hogy kommunista kiáltvány, amit Marxék írtak. Ha komolyan vesszük, amit mondunk, nem elég körülbelül tudni, hogy ez „a kommunista slamasztika” a Szovjetunióknak való kíméletlen alávetettség nemzetveszejtő 40 évét jelenti. Ha ugyanis ezt jelenti, és semmi köze a kommunista kiáltványhoz, akkor azt is tudnunk kell, hogy a Szovjetunióknak való alávetettségünkre a nyugati tőke újra és újra áldását adta.

Már Jaltában is, de 1956-ban is, 1972-ben is, és 1989-ben is. Ha ezekről nem célszerű tudnunk, akkor inkább ne beszéljünk kommunistákról, kommunista slamasztikáról, kommunizmusról, szocializmusról. Maradjunk a paleoantropológiánál, amely éppen elég izgalmas, és nem veszélyes.

Üdv. Berci

Miklóssy Endre megjegyzése Ázsia jövőjéhez.

Mi a különbség Kína és Magyarország között ? - kérdik a régi, ötvenes évek eleji viccben. Nos, Kína a mosoly országa, Magyarország pedig kész röhej.

Úgy látszik ez egy örökifjú vicc. Mert amikor a Nagy Kormányos áthajózott a túlpartra, hátrahagyva egy katasztrófális helyzetet, a kínaiak azonnal törni kezdték a fejüket, hogyan tovább. E célból aztán a 70-es évek végétől százszámra nyüzsögtek a nagyvilágban a szakértőik, elsősorban Magyarországon, hogy megtanulják, miképpen lehet kimászni a kommunista slamasztikából. Mint látható, meg is tanulták. Mi meg elfelejtettük. Kornai János minálunk például bogaras öregúr a közgazdász zsenik háta mögött, Kínában viszont a bölcsesség kútfejeként tisztelik.

Ma már 400 millió kínai él jobban, mint a magyar átlag. Talán nem véletlen.

Szomorú üdvözlettel

ME

Kedves Csaba!

Köszönöm a rám vonatkozó eltúlzott szavakat. Ennél fontosabb, hogy Ázsia még sokat fog hallatni magáról. Több mint tíz éve felvettem ezt a kérdést, miután személyesen láttam, hogy Kínában mi minden

van, amiről máshol alig tudnak.

Régi barátsággal,

Kordos Laci

Hát igen ..... elképesztő, hogy a paleoantropológia az elmúlt 50 évben mit fejlődött ..... én még az ötvenes évek végén azt tanultam az Egyetemen, hogy a legöregebb emberszabású a Proconsul, valamikor Az alsó-miocénből, kb. 15 millió éve. Én már rég letettem arról, hogy kövessem, tőlünk csak Kordos Laci képes erre. Bizony, mint minden élőlénycsoport, az Ember is (ez úgy tűnik különösen!) egyre öregebb lesz .....

üdv, P.

Szia Papuska!

Most akadtam rá erre az érdekes cikkre. Állítása szerint az antropoidák eredetileg Ázsiában fejlődtek ki, és onnan kolonizálták Afrikát.

<http://richpoi.com/cikkek/tudomany/afrika-helyett-azsiabol-szarmazott-az-emberiseg-ose.html>